

mig besluttede en Indstilling til Cultusministeriet om, at der, om muligt, i nærværende Session maatte af Regjeringen blive forelagt et Lovudkast angaaende Forbedring i Almueskolelærernes Stilling. Den ærede Minister har altsaa ogsaa med Hensyn til denne Sag modtaget et Arvegods tilligemed Ministeriet, og det har derfor overrasket mig at see, at den ærede Minister ikke er fremkommen med et eneste Forslag angaaende en Reform i Almueskolevæsenet, men endnu mere har det overrasket mig at see, at han foreslaaer en Foranstaltning, der maa udskyde denne Reform i flere Aar. Det er nemlig, efter min Mening klart, ligesom det ogsaa fremgaaer af de Motiver, hvormed den ærede Minister har ledsaget sit Forslag, at enhver saadan Reform nødvendig maa udskydes i længere Tid, dersom der ansættes en saadan Skoledirecteur; thi denne maa jo have Tid til at kunne gjøre sig bekendt med de locale Forhold paa de forskjellige Steder rundt omkring i Landet, og Erhvervelsen af et saadant Kendskab vil efter min Mening medtage temmelig lang Tid, hvorhos det maa bemærkes, at selv naar det er erhvervet, maa der jo endnu medgaae nogen Tid, inden Skoledirecteuren kan faae gjort Underviisningsministeren bekendt med, hvad han selv paa sine Reiser har erfaret; og naar der først eengang er ansat en saadan Skoledirecteur, saa kunde der dog fornøstigtvis ikke være Tale om at behandle Lovforslag og udstede Love angaaende disse Forhold, førend han var istand til med fornøden Sagkundskab at yttre sig desangaaende. Men hvad der desuden forøger min Betænkelighed ved Oprettelsen af en saadan Post, er den Omstændighed, at man maa befrygte, at den Mand, der som Skoledirecteur maatte have anvendt flere Aar paa at blive fuldkommen bekendt med Skolevæsenet rundt omkring i Landet, ved et muligt indtrædende Ministerskifte kunde komme til at vige sin Plads for en Anden, som den nye Cultusminister kunde ansee bedre skikket til en saadan Post, og derved vilde jo det allerede udførte Arbejde være spildt, saa at der altsaa atter maatte hengaae nogen Tid, inden man kunde blive istand til at fremkomme med den paaantatte Reform. Jeg maa ogsaa gjøre op-

mærksom paa, hvad der ligeledes blev bemærket af den forrige ærede Taler, at vi ganske ere gaaede den Vej, som Mindretallet her foreslaaer, naar der har været Tale om at yde vedkommende Minister Understøttelse til Lovarbejder i denne Retning, idet jo Rigsdagen har bevilget visse Summer, som Ministeren kunde anvende paa den Maade, som han maatte finde hensigtsmæssigt til Udarbejdelsen af de fornødne Lovforslag. Jeg mener ogsaa, at jo længere Udsigterne ere til at faae en virkelig Reform i Skolevæsenet, desmindre skal man foregribe den Organisation, som i sin Tid maatte ansees for at være den rigtigste, men jeg kan ikke indsee Andet, end at dette maa blive Tilfældet, naar man nu opretter en Skoledirecteurpost, saameget mere som det vil blive vanskeligt at gjøre Forandring deri, naar man først eengang har oprettet en saadan Post. Hvad angaaer det Forslag, som er skillet af den ærede Minoritet, da forekommer det mig, at dette endogsaa gaaer lidt videre, end det maa ansees rigtigt, hvilket ogsaa igaar blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Ploug), idet det gaaer ud paa foreslået, at bevilge Noget for det følgende Finantsaar, hvorom den nuværende Rigsdag ingen Beslutning kan tage, og jeg er derfor meest tilbøjelig til at stemme for det Forslag, der gaaer ud paa at indskrænke Bevillingen til indeværende Aar, og tværtimod lade det staae hen, hvortid den Rigsdag, der kommer til at behandle den følgende Finantslov, vil bevilge Fortsættelsen af denne Udgift. Men uagtet jeg saaledes har havt en Deel Betænkeligheder mod det foreliggende Forslag, maa jeg dog tilføje, at de vilde forsvinde noget, dersom man var fuldkommen vis paa, at den nuværende Cultusminister blev paa sin Post, indtil den hele Skolereform kunde tilendebringes, thi han vilde da vistnok sørge for, at man fik en Skoledirecteur, der med Iver og Interesse vilde fremme Reformen i den Retning, hvori den ærede Minister vistnok veed, at det store Fleertal af Folkets Dnske gaaer, og hvad den ærede Minister selv angaaer, da tør man vistnok være den Forhaabning, at han vilde vide at holde Sagen i god Gang; men efterat vi have faaet vor fri Forfatning,